

Περὶ τῆς γλωττῆς α'

Εν σύχαρισῶ πάμτα τὰ αὐτογιγνωσκόμενα τὴν ταύτην ἐπιζολὴν ἡμῖν γέγραφα
ἴμα γνήσιατα τιμὰ νπό μν διελθω εἰμὶ μὲν δῆ Γερμανίσθεν, τὸ ἔμαυτῷ
δῆμομα εἶμαι Κλεόφιλος, δὲ χαρη τῆς Ελλάδας. καὶ οὐ τῆς Ελλάδας ω̄μ, ή
έλλιωνική γλώττα οὐκ ἐστὶ ή γλώττα ἡμῖν ἀπὸ γεγενεσέως μν λελαληκα, ταῦτα ή Γερ-
μανικὴ δῆσα. Αλλὰ ἀγαθός μοι ἔφιλε ω̄μ περὶ ταύτης γνήσιατα τους ἐν τῇ Ελλιωνικῇ
γλώττῃ λαλῆσαι ίμα μὴ βάρβαροις εἶμαι φαινόμενα τὴν αὐτήν γλώτταν λαλεσσα
οἵος τ' εἴλη τοῦτο ἐμὸν ἀλλιγ γλώττη γράψαι, αλλὰ μὲν διὰ τούτου με μαθεῖν τὴν ταύτην
γλώτταν, περῶμαι δὲ δῆ επιζολὴν τὴν γράψαι εἰν τῇ ἀρχαί Ελλιωνική γλώττῃ.
αλλὰ μὲν υπηργοφέρομεν ὡ̄μ οὐκ οἶδα πότερον τὴν ἐπιζολὴν ἐμ τῇ μυκτῇ ταύτῃ τε-
λέσαι δωάμαι ή οὐ, οὔτω γνήσομαι καὶ εἰ δὲ μὴ γε τελῶ τὴν ἐτέρα.

Περὶ μὲν τῆς γνήσιατων τῆς τὰ μῆμ οὐκ ἐθέλω γράψαι κακῶν πάμιν δῆτων
καὶ ὅτι ἀλλοι ἀληθρωποι ω̄μ πληνθίος πολὺ ταύτων ἔτι πόλλας λόγγας γεγράφασιν
αὐτοὶ ταύτων διεθέλω περὶ τὰ τῆς γλωττῆς γράψαι καὶ δὲ δὴ δημιουργοί γλώσσας
μαθεῖν φίλων, μαλισα τὰς τῆς παλαι. Πρῶτος μὲν θέλω εξηγήσασθαι δὲ ἀτίας
ταύτην ἐπιζολὴν τὴν γράφων μῆμ πάμτα δῆρε εἴπερ τῷ μὲν ἔτι εἶμαι εἰν τῷ διδασκαλείῳ
μόριον οχάμεμον ἔτη δέκα τέτταρα. μήποτε μὲν γὰρ πεφίληκα εἰκεῖσε εἰλθεῖν καὶ
δικούμη τους ὑπὸ τῆς διδασκαλῶν λελαληται λόγγας οὐκαν καὶ σα. οὔτως αὐτοὶ τοῦ
τους λόγγας ἀκούσαι γλώττας τιμὰς ἐποίσαν ἐμαυτοῦ ή ἔμαθοι καὶ τοῦ ποιείμενα
καὶ μαθητομέμην ἐμοῦ τὰς γλώττας, διδασκαλοὶ ή ἀλλοι αὐτορώποι ἀλθόμην μοι ίμα
εξδύρωσι τι ἐπράξαν λεγόμενοι Διὰ τι οὐκ ἀκέπεις ήμων; ἀποροῦμεν ήδομεμοι εἰς σε
μὴ εἰδότα δὲ ἀλλαγή πράττοις. Λέγε δὲ ήματς, ἀγαθέ Κλεόφιλε. Καὶ ή ἀπόκρισίς μα
ταῦτα ή ἐπιζολὴν εἴσαι.

Τὸ τὰς γλώττας μαθεῖν δῆ εἰς πρᾶγμα περὶ δὲ αὐτορώποι πόλλοι μὴρωτήκασιν
καὶ πόλλας οὐκ ἔσθι δὲς ἀλλαγή πράττοις μαμαμι. οὔκοιν μῆμ εἰν ταύτῃ διελθεῖν περῶμαι
πρῶτος μὲν διὰ τὸ τὴν Ελλιωνική γλώτταν μαθητά, διδύτερος δὲ δὲ δημιουργοί ἀλλας
γλώττας φίλων μαθεῖν καὶ ἀρχομαι περὶ τὴν τῆς Ελλάδας γλώτταν γράψαι.

Λόγγας ἀκούσαι ή αὐτογιγνώσαι οἱ γεγράφαται υπὸ τῆς περὶ δὲ αὐτορώποι πάμιν ήμων βεβιωκότων
αὐτορώπων εἰς πρᾶγμα δειημόν πάμιν. Μήποτε μὲν πεφίληκας αὐτογιγνώσκειν τὰ
βιβλία μετεμιωχότα δὲς βεβιωλημένος λόγγας παλαιοὺς αὐτογιγνώσαι, οἵος τ' ήτο
ἔλθει τὴν τῆς Ρώμης γλώτταν ή τὴν τῆς Ελλάδας καὶ γὰρ βιβλόμενος τὴν Ελ-
λιωνική μαλλού ή τὴν τῆς Ρώμης εἶλοι τιώ. ἐγέμετο μὲν δῆ εἰν τῷ μὲν ιστίς εἶμαι
εἰν τῷ διδασκαλείῳ γερμανοτέρα γεμομέμην ἐμοῦ ὅτι διδασκαλοῦ τιμὰς ἐλαβομεμοι δὲς
τὴν ἀρχαί Ελλιωνική γλώτταν λαλῆσαι εἰδώσατο καὶ εξδύρηκότος ἐμοῦ αὐτοῦ
ἐπιζολὴν τιμὰς εἰν τῇ αὐτῇ γλώττῃ πεπομφα καὶ εἰληφότος αὐτοῦ τὴν αὐτορώπην
μοι γράφων ὅτι Πάμιν δειημόν εἰς τὸ μαθεῖν τὴν γλώττην σὸν. καὶ δὲ καὶ μὲν εξε-
ωται μοι γράψαι ὅτι εἰν τῇ αὐτορώπησαι δῆγραψε τιμὰς βιβλία οἵος τ' εἰμὶ γνάθοι
ιμα τὴν γλώτταν εἰν τρόπῳ κρείττονι μαθεῖν δωάμαι. εἰν μὲν τῆς υπὸ αὐτοῦ πε-

πεμμέμοι βιβλίων ἡγόρασα ἵμα τοῦτο τῷ μαθεῖ τὴν γλώτταν γράμμα, λέγω δὲ περὶ τῆς Καμῆς Διαθήκης ἐζὶ γὰρ δείμος πάμυ τὰς διδάχας αἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐλαλήθησαν καὶ αἱ δύποτε τέλος ἀποσόλων σωεγράφησαν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώττῃ αἱ αγιγράμματα. ἀλλ᾽ ἄλλα βιβλία καὶ αἱ αγιγράμματα, λέγω περὶ τέλος μὲν Πλάστωνος ἢ δὲ Ἡροδότου περὶ τῶν αἰξιόλογος γράψαι ἐζὶ ὅτι οὐκ ἐν τῇ Αἴτωᾳ διχλέκτῳ ἀλλ᾽ ἐν τῇ Γωμιᾷ τὰ βιβλία αὐτοῦ ἔγραψε οὕτως τὸ τὰς αὐτοῦ αἱ αγιγράμματα προσαγωγόν πάλιν ἐσαν.

Νῦν δοῦλοι πολλοῖ λόγια γεγραμμένα ἔξεστα μοι ταύτια τὴν ἐπιζολὴν τελέσαι ἀλλ᾽ ἔτι περὶ τέλος ἄλλων γλωττῶν γράψαι βιβλόμενος ἄλλων ἐπιζολὴν γράψαι ἐν ᾧ περὶ τέλος ἄλλων λαλήσω.

Ἐρρωσο.